

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue] voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Declaratio Syper Favcltate Qvam Habent ordinarij, & alij Monialium Superiores ingrediendi earum monasteria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

possint, nisi à nobis, aut à Romano Pontifice, qui pro tempore fuerit, absoluī, præterquam in mortis articulo: nè dictas Domos, & Monasteria ingredi audeant. Ipsis vero Monasteriorum, & Conuentuum, Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & alijs Præsidentibus quocunq; nomine vocentur, & eorum Monachis, Canonicis, & Fratribus, sive mendicantibus, sive non mendicantibus, sub priuationis officiorum, que in presentia obtinent: & inhabilitatis in posterum ad illa, & alia omnia, & suspensionis à diuinis, ipso facto, sine alia declaratione, incurriendis poenis, nè eas introducere, admittereve præsumant. Non obstantibus præmissis, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq; contrarijs quibuscunq;. Volumus autem, & mandamus, ut hæ literæ ad valvas Basilicæ Beati Petri Apostolorum Principis, & in Cancellaria nostra, atque in acie Campi Floræ de more publicentur. Quia vero difficile foret has literas ad omnia loca deferri, volumus, & declaramus, ut earum exemplis, & transumptis manuscriptis, vel impressis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis, par vbiq; fides habeatur, ac si præsentes exhibitaæ essent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Octobris. M. D. LXVI. Pontificatus nostri Anno primo.

Ant. Florebellus Lauellinus.

**DECLARATIO SUPER FACULTATE QUAM HABENT
ordinarij, & alij Monialium Superiorum ingrediendi
earum monasteria.**

Gregorius Papa X IIII. Ad futuram rei memoriam.

Dubijs, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo quod optima primū ratione Concilium sanxit Tridentinum, deinde in constitutione fel. rec. Pij Papæ V. prædecessoris nostri nonis Iulij Pontificatus sui anno tertio, atque item nostra idibus Iunij Pontificatus nostri anno quarto editis, fuit prouisum, nè cui in posterum, nisi in casibus necessarijs septa Monasteriorum monialium ingrediendi concederetur licentia, à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia non indigent: sed sui auctoritate officij nituntur, an liceat eis pro libito sive voluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius seruare debeant ipsi quoque regulam à Concilio præscriptam. Nos omnem hæsitationis materiam tollere, & viam scandalis præcidere, ac sanctimonialium quieti consulere volentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus Prælatos omnes tam sacerdtales, quam regulares, quibus cura, & regimen monasteriorum monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria prædicta ita demum vti posse, si id faciant in casibus necessarijs, & à paucis, ijsque senioribus, ac religiosis personis comitati. Quocirca universos, & singulos Episcopali, seu maiori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, nè non quorumuis ordinum Abbates, Præpositos, Priors, Ministros, & alios quoscunque Superiores regulares serio monemus, vt facultate huiusmodi, qui eam habent, præter quam in casibus, vt præfertur, necessarijs neutiquam vtantur. Quod si contrafecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus, atque decernimus, qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima vice, qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & à diuinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere, regulares vero omni officio, ac ministerio priuatatos, excommunicationi similiter subiacere. Non obstantibus Apostolicis, ac in generalibus, & Provincialibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, priuilegijs quoque, indulxitis, & literis Apostolicis quibusuis Ecclesijs, earumve Prælatis, aut Ordinibus in genere, vel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriis derogatorijs, alijsque fortioribus, efficacioribus, & insolitis

D d d clausulis,

clausulis, necnon irritantibus decretis quovis modo concessis, approbatis, & innovatis, etiam si illis caueretur exprelse, quod nemo interdici, suspendi, vel excommunicari posset per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam de induito huiusmodi mentionem, quibus, eorumque totis tenoribus, perinde, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Quoniam vero difficultè esset praesentes ad singula loca perfiri, volumus earum exemplis etiam impressis, manuque, Notarii publici, ac figillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud ubique locoru adhiberi, quæ ahhiberetur ipsis praesentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Decembris . M. D. LXXXI. Pontificatus nostri Anno decimo.

Cæ. Glorierius.

Anno à Natiuitate Domini Millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, Indictione undecima, Die vero Sabbati trigesima mensis Decembris, Pontificatus S.D.N. D. Greg. diuina prouidentia Papæ XIII. Anno decimo, Retroscriptæ literæ in forma Brevis publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Scionem de Octauianis Apostolicum Cursorem.

Calistus Brunetus Magister Cursorum.

**CONCESSIO INDULGENTIÆ CONVENIENTIBVS
ad concionem, & Missam maiorem, & ad orationem, &
processionem sub vexillo.**

Gregorius Papa X I I I.

AD perpetuam rei memoriam. Cum nihil Pastorali nostræ solicitudini eque cordi sit, quam salus animarum, idcirco, quibus possumus, rationibus Christiadeles ad exercitationes spirituales, piaque officia incitamus, ut hac viā incidentes per obseruationem mandatorum Domini, diuinam misericordiam, & gratiam consequi mereantur. Itaq; de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus vtriusq; sexus Christianidelibus in prouincia Mediolanen, pro tempore existen. qui sacram Sermonem, concionemve audierint, quoties id egerint, toties quinquaginta dierum; qui vero die festo Missæ majori interfuerint, trium annorum, & totidem quadragenarum; qui Vesperis vnius anni; qui Completorio quinquaginta dierum indulgentiam in forma Ecclesiæ consueta concedimus. Præterea iis, qui collegiatim sub vexillo suæ Ecclesiæ conuenerint ad visitationem alicuius Ecclesiæ, aut sacra Reliquia toties centum dierum, si ad processionem generalem quinquaginta dierum; si ad processionem particularem vigintiquinque dierum: si ad stationem orationis publicæ celebrandæ centum dierum: Iis vero qui consueuerint, ut plurimum hæc officia, & exercitationes spirituales cum Parochiali vicinia collegiatim obire, semel in anno, & sanctissima communione sumpta in die festo proprio, & præcipuo suæ Parochie plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur. Contrarijs non obstantibus quibuscunque. Presentibus perpetuis futuris temporibus valiturs.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1580.
Pontificatus nostri Anno octauo.

Cæ. Glorierius.

CON-